

havet og Kina. Tjekkoslaviet og især Sovjetunionen fremhævede nødvendigheden af vedtagelsen af den af Sovjet foreslåede konvention om forbud mod anvendelse af atomvåben. Hermed ville også strålingsproblemet være bragt ud af verden.

Udvalget vedtog enstemmigt et af 17 forslagsstillere fremsat resolutionsforslag, hvorefter generalforsamlingen bl. a. tager beretningen til efterretning, udtaler sig anerkendende om det videnskabelige udvalgs virksomhed og anmoder det om at fortsætte sit arbejde.

Det videnskabelige udvalg agter at afholde sin 18. mødesamling i april 1968.

Resolutionen (res. 2253) blev den 25. oktober 1967 vedtaget enstemmigt af plenarforsamlingen.

Det særlige politiske udvalgs beretning: A/6869.

FNs fredsbevarende operationer.

(Dagsordenens punkt 37).

Det særlige politiske udvalg behandlede i tidsrummet 24. november til 8. december spørgsmålet om FNs fredsbevarende operationer.

I. 33-magtsudvalgets rapport.

Drøftelserne indledtes med forelæggelsen af 33-magtsudvalgets rapport for tidsrummet mellem 5. ekstraordinære og 22. ordinære generalforsamling. Udvalget havde ikke holdt møder i dette tidsrum på grund af Mellemøstkrisen, og rapporten anbefalede derfor, at det fik mulighed for at fortsætte sit arbejde på grundlag af mandatet fra den ekstraordinære samling. Ved denne lejlighed var udvalget som bekendt særlig blevet bedt om at overveje, hvorledes fremtidige fredsbevarende operationer skulle finansieres, og hvilke bistandsydelse medlemslandene så sig i stand til på frivilligt grundlag at stille til FNs rådighed med henblik på gennemførelse af sådanne aktioner.

II. Resolutionerne.

Den forenede arabiske Republiks repræsentant forelagde på egne, Indien, Jugoslavien, Mali, Singapore og Zambias vegne et, tydeligt af Sovjetunionen inspireret, reso-

lutionsforslag, i hvilket generalforsamlingen anmoder 33-magtsudvalget om at fortsætte sit arbejde og anbefaler sikkerhedsrådet at opfordre generalstabskomiteen (pagtens art. 47) til at forberede en undersøgelse af, hvilke bistandsydelse medlemsstaterne måtte kunne stille til rådighed for sikkerhedsrådet. I sin forelæggelsestale udtalte Den forenede arabiske Republiks repræsentant bl. a., at med det ringe fremskridt, 33-magtsudvalget havde gjort, var der i medlemskabet et udbredt ønske om at kunne se frem til en substantiel drøftelse på 23. generalforsamling, hvilket imidlertid krævede, at man i år igangsatte et omhyggeligt forarbejde.

Den irske udenrigsminister Aiken fremlagde derefter med Ceylon, Costa Rica, Elfenbenskysten, Ghana, Liberia, Philippinerne, Togo og Øvre Volta som medforlagsstillere et resolutionsforslag, der i alt væsentligt var identisk med sidste års irske resolution. Forslaget koncentrerede sig om at fastslå en bindende fordelingsskala for udgifter i forbindelse med fredsbevarende operationer. Formålet med resolutionen var ifølge udenrigsminister Aiken vedtagelsen af et pålideligt finansieringssystem for operationer iværksat af sikkerhedsrådet eller anbefalet af generalforsamlingen, selv om det muligvis blot ville blive en midlertidig ordning.

En principkonfrontation mellem USA og Sovjetunionen afslørede allerede på debattens første dag, at der utvivlsomt ikke ville kunne opnås bred enighed om nogen af de to resolutionsforslag i den udformning, hvori de var præsenteret. USA ville hverken kunne stemme for den ægyptiske eller den irske tekst — for sidstnævntes vedkommende fordi det forudsattes, at stormagterne kan komme til at betale op til 50 pct. af omkostningerne ved en fredsbevarende aktion — og Sovjet ville ikke kunne støtte den irske resolution.

Fra amerikansk side hævdede man, at Den forenede arabiske Republiks forslag tjente til at afspore forsøgene på at finde løsninger på de udestående spørgsmål om de ikke-tvangsmæssige fredsbevarende operationer, ligesom forslagsstillerne ved til stabskomiteen at overføre beføjelser, som tilkom generalsekretæren, syntes at tilsigte en undergravelse af dennes myndighed. Sovjets repræsentant hævdede her-